

תוכן עניינים	עמוד
מבוא	3-4
ממצאים	4
ניתוח הריאיון	5-9
רפלקציה	9-10
תמלול הריאיון	10-13

מבוא

במסגרת עבודתי בחרתי להציג את סיפורי ומהלך חייה של ר', קרובת משפחתי, אשר חוותה אירוע טראגי משפחתי לפני כארבע שנים שלוהה בטראומה קשה. במסגרת האירוע נרצחה בתה ושתי נכדותיה על ידי בעלה של בתה. בעבודתי אני מתארת את מהלך חייה של ר' החל מהיום בו חל האירוע הטראגי ועד היום. כאשר בחנתי את סיפור חייה לפני המקרה הטראגי, על פניו נראה שחייה היו מלאים בעשייה, סיפוק, הצלחה מקצועית ונחת מהמשפחה, מהילדים והנכדים – חיים מאושרים.

כיום, ר' מתמודדת עם הטראומה בעיקר כלפי פנים, מתקשה לדבר על האירוע, לשתף אחרים ברגשותיה ומסה לשדר חיים רגילים אך ללא הצלחה. במהלך היום היא חווה התקפי בכי קשים אשר פוגעים בשגרת חייה ועצב גדול.

לצערי, המקרה שחוות ר' פגש גם אותי מעצם היותי קרובת משפחתה. כאשר קרה הרצח הנורא הרגשתי שאני מתפרקת ושמישהו כיבה את האור על כל חיי. הייתי מנותקת מהסביבה ואיבדתי כל אמון באנושות. עד אותו היום חשבתי שאני חזקה ושאיני יכולה להתמודד עם סיטואציות לא פשוטות, אך לא ציפיתי לחוות אירוע כל כך קשה שיותר בי צלקת מאותו היום והלאה.

מערכת היחסים שלי עם ר' לא הייתה מדי קרובה. אמנם אנחנו קרובות משפחה אך לא מצאנו את עצמנו בקשר יומיומי. מאותו היום שבו אירוע הרצח חיזקנו את הקשר בינינו והוא הפך להיות קשר קבוע בשיחות טלפון ומפגשים אישיים. במהלך המפגשים אני מרגישה שעל אף הצער הגדול שאני חשה אני מחויבת לתמוך ולחזק אותה וכך אני משתדלת לעשות.

כאשר נתבקשתי לכתוב עבודה זו, התלבטתי בין שני נושאים אך לא יכולתי שלא לכתוב על נושא זה, שמהווה אירוע שהשפיע רבות על חיי אך גם על ר', שהיא קרובת משפחתי אך גם אישה שקרובה מאוד לליבי ולכן ביקשתי את הסכמתה לכך שסיפורי יהיו נושא מחקרי והיא תהיה המרואיינת שלי.

הריאיון הוא ריאיון נרטיבי המבוסס על המחקר האיכותני. הריאיון ככלי מתאפיין בגמישות ובשיח הפתוח, המזמן מפגש ושיחה אישית ודליית מידע רב ככל הניתן תוך כדי יצירת קשר של אמון בין המראיין למרואיין.

ר' ואני מלוות אחת את השנייה אך מצאנו חוויה נוספת משותפת מלבד השכול ואותה אציג בחלק הרפלקציה האישית.

הריאיון הוקלט על ידי ונותח על פי הניתוח התמתי פרשני. את התמלול אציג בסוף העבודה.

שאלת המחקר:

כיצד חווה אישה, שאיבדה את בתה ונכדיה כתוצאה מאלימות במשפחה, את מהלך חייה

ממצאים

סיפורה של ר' מהיום בו אירוע מקרה הרצח הטראומתי ועד היום הוא סיפור חיים שונה בתכלית מהאופן בו נראו חייה קודם. הסיפור שלה הוא סיפור על אישה שאיבדה כל משמעות בחייה, על אף שיש לה ילדות נוספות ונכדים, היא אינה מוצאת את האושר שלה וחייה את המקרה הנורא במשך כל יום בחייה. ר' לא מוכנה לקבל גם שום עזרה, היא נסגרת בעצמה ומבקשת להתמודד לבד עם כל מה שעובר עליה. ר' לוקחת על עצמה אשמה גדולה שלא הצליחה למנוע את האירוע ואומרת "איך לא שמתי לב?" "איך לא ראיתי את הנורות האדומות?" "למה זה מגיע לי?". שאלות אלו מייסרות אותה ומקשות על מהלך חייה.

ר', שהייתה אישה מלאת חיים, עשייה וסיפוק, נעלמת עד כמה שאפשר ואין בה את חדות החיים שהייתה בה וכיום, לא מעט פעמים היא אומרת שלא מפחיד אותה למות אם ככה נראים חייה. החיים השמחים הפכו להיות עצובים וקודרים, האנושות הפכה להיות דבר שאי אפשר להאמין בו. על אף חוסר הרצון של ר' לקבל עזרה מקצועית ולהשתקם, ועל אף הצהרותיה על חייה הקשים ועל כך שאינה מפחדת למות, אני מזהה בר' זיק קטן של תקווה ורצון לחיות, אך פחד מכך, היא חושבת שלא מגיע לה לחיות לאחר שבתה ונכדותיה אינן בין החיים.